

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58634-07-19

1 09 אוגוסט 2021
2

לפני:

כב' השופטת שרה ברוינר ישרזדה – סגנית נשיא
נציג ציבור (מעסיקים) מר יצחק אופנהיים

הנתבע אסחאק אלבראדעיה

ע"י ב"כ: עו"ד היבא מחיול

-

הנתבע חורש משה

ע"י ב"כ: עו"ד שמואל גלנץ

3

פסק דין

4

1. הנתבע מנהל משק חקלאי במושב גבעת ישעיהו.

5

2. התובע עבד במשק הנתבע החל מינואר 2008. עבודתו הסתיימה בראשית 2019 (ינואר או פברואר- על כך חלוקים הצדדים).

6

7

3. אין חולק כי בתקופת העבודה היו היחסים בין הצדדים טובים.

8

4. תביעת התובע נוגעת לרכיבים הבאים: דמי הודעה מוקדמת, פיצויי פיטורין, דמי חגים, פדיון חופשה שנתית, קרן פנסיה, הבראה, ש"נ, הודעה לעובד, שי לחג, פיצוי לפי חוק הגנת השכר, והוצ' נסיעה.

9

10

5. עיקר המחלוקות שבין הצדדים נוגע להיקף העבודה של התובע (ימים ושעות), גובה שכרו, וכך לנסיבות סיום העבודה. סוגיות אלה ידונו בתחילה וכפועל יוצא מכך ידונו רכיבי התביעה הכרוכים בכך.

11

12

13

דיון והכרעה

14

היקף עבודת התובע

15

6. מתכונת שעות העבודה - בתצהירו (ס' 17) טוען התובע כי עבד 5-6 ימי עבודה בשבוע. בחקירתו הנגדית הוברר שמדובר בארועים חריגים ולרוב עבד במתכונת של 5 ימים בשבוע. (עמ' 7 ש' 6-9). זוהי איפוא מתכונת העבודה.

17

18

7. אורך יום עבודה - בתצהירו טען שעבד בין השעות 7.00-15.30. בקדם המשפט טען כי יום העבודה מסתיים ברגיל ב-15.00, בעדותו הפריז וטען שעבד עד 16.30 אם היה לחץ. עיון בדוחות הנוכחות נספח ב' לתצהיר הנתבע מעלה כי אף הוא גורס כי יום עבודה רגיל הוא בן 8.5 שעות.

19

20

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58634-07-19

8. הנתבע טוען כי יום עבודה כאמור כולל גם הפסקות. בקדם המשפט אישר זאת התובע עצמו ואף ציין שיום עבודה היה בן 8 שעות. **אם כן, יום עבודה רגיל אינו עולה על 8 שעות.**
9. יצוין כי בתקופת הרמדאן, אליבא דשני הצדדים, יום העבודה היה מקוצר יותר, אף שהם חלוקים בשאלה בכמה. אין נפקות מעשית לכך שכן לא נטען ששולם פחות/מגיע פחות בגין ימים אלה.
10. אשר להיקף העבודה בפועל - טוען הנתבע כי התובע לא היה עובד בהיקף מלא ולמעשה עשה שמוש בהיתר ההעסקה שהוציא עבורו לשם עבודה במקומות אחרים, תוך שהוא נעדר מעבודתו בתירוצים שונים. לדברי הנתבע נאלץ לדווח למת"ש - בשל דרישותיו של זה, על יותר מימי העבודה שבהם בפועל עבד התובע, וזאת כדי לשמרו כעובד.
11. האמנו לעדות הנתבע ולעדות אשתו, דליה, לפיה התובע במשך ימים רבים לא התייצב לעבודה למרות חובתו ועבד במקומות אחרים. התמלולים של שיחות שניהל התובע עם השניים בשלהי תקופת העבודה (כפי שצורפו לתצהירי השניים), תומכים בכך. ואולם, עסקינן בתמלולים משלהי תקופת העבודה וברור מתוכם שהיקף העדרות התובע היה חריג אף ביחס למה שהיה נהוג קודם לכן, שאחרת לא היו הנתבע ואשתו מלינים על כך. אלא שגם אם נתעלם מהתקופה האחרונה, עיון ברישומי מת"ש שצורפו לכתב התביעה ובסיכום שלהם שצרף הנתבע לתצהירו (נספח ח') מעלה כי אכן התובע לא התייצב לעבודה מדי יום ביומו. **למעשה עולה מסכימת הנתונים שבנספח ח' כי על פי הדווח למת"ש עבד בסה"כ 1273 ימים, ובממוצע 16.3 ימים בחודש.**
- בנספח ח' מסכם הנתבע גם את מה שלגרסתו הוא ימי עבודה פועל כאמור לעיל וזאת על יסוד דוחות הנוכחות שצרף לתצהירו. **סכימה זו מעלה כי על פי דוחות הנוכחות, בפועל התובע עבד בכל התקופה 1069 ימים, המהווים בממוצע 13.7 ימים בחודש.**
- טענת התובע לפיה לכל אורך התקופה עבד בהיקף משרה מלא נסתרת גם מעדותו, למשל בעמ' 11. והיא תידון גם להלן-
12. אנו דוחים את טענת התובע לפיה גם הדווח למת"ש הוא דווח חסר שלא שיקף את כלל ימי העבודה, אלא חלקם. ראשית יאמר כי התובע עצמו, בגרסה שהועלתה לראשונה בח"י, ציין כי שילם לנתבע עבור החזקת הוצאת היתר ההעסקה (הנתבע עצמו הכחיש זאת מכל וכל וב"כ התנגד להרחבת חזית מכח טענה זו). ואולם, התשלום עבור היתר ההעסקה יכול "להשתלם" לתובע, רק ככל שהוא יכול לעשות שימוש בו לשם עבודה במקומות אחרים בתמורה משמעותית העולה על מה שמקבל בעבודתו אצל הנתבע. מכאן שדווקא מתוך גרסתו של התובע עצמו, יש חיזוק לטענת הנתבע כי לתובע היה ענין בהיתר ההעסקה גם על מנת במקומות אחרים תוך כדי תקופת העבודה אצל הנתבע, ובכך יש כדי לחזק אמירות הדווחים למת"ש ביחס להיקף העבודה אצל הנתבע. שנית- התובע עצמו בקדם המשפט (עמ' 2 ש' 16 ואילך) ציין כי היה רושם לעצמו ימי עבודתו וגם הנתבע היה רושם לעצמו וכך שולם לו שכרו, אלא שאת הרישומים זרק מדי חודש. היות ואין חולק כי בזמן אמת שולם לתובע בגין כל ימי העבודה(ר') למשל עדותו בסיפת עמ' 13), והתובע לא טען שהיו אי התאמות בין רישומי הצדדים בזמן אמת (אלא טוען כעת רק לאי התאמה לדווח למת"ש) הרי שיש בכך חיזוק לכך שרישומי הנתבע מזמן אמת היו נאמנים על התובע. ודוק- כעולה מנספח ח2 לתצהיר התובע וסכומו כדלעיל, הדווח למת"ש כלל יותר ימים מאשר הרישומים של נוכחות בפועל שניהל הנתבע. בהכרח איפוא שרישומי מת"ש לא שיקפו פחות מאשר התובע עבד בפועל.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58634-07-19

13. דוחות הנוכחות- הנתבע צרף לתצהירו כנספח 2 (ומסר מקורות בדיון עצמו) דוחות נוכחות שלגרסתו משקפים את עבודת התובע. אין חולק כי הדוחות חתומים על ידי התובע, אלא שהלה טוען שהם לא נחתמו בזמן אמת אלא נחתמו באבחה אחת כאשר דליה, אשת הנתבע בקשה ממנו לחתום עליהם בנימוק שהדבר נדרש ממת"ש, וללא שהתובע מבין על מה הוא חותם. מתוך אמון, חתם עליהם. לדברי התובע, ברקע הדברים היתה הגשת תביעה נגד הנתבע על ידי איסמאעיל אחי התובע, ונסיון הנתבע להערך לקראת תביעה. עוד מוסיף כי בוטל היתר העסקתו זמן מה לאחר שסרב לחתום על מסמכים נוספים (לשלל הגרסאות בשאלה כמה זמן לאחר סירובו הנטען לחתום פוטר (שבוע/ חודש-חודשיים) ר' עדותו בעמ'12 ש' 7 ואילך).
14. דליה העידה כי מעולם לא החתימה את התובע על דוחות נוכחות וכלל לא היתה מעורבת בתשלום שכר ובחתימת עובדים (ר' ס' 4 לתצהירה). דליה אמנם מאשרת כי אחי התובע אסמאעיל הגיש תביעה, אלא שבעקבות כך, מה שביקשה לעשות ביחס לעובדים אחרים הוא להחתימם על אישורים שקבלו כל הזכויות. (דוגמאות צורפו כנספחים ט' עד טו לתצהיר הנתבע), והתובע עצמו, כפי שמציין בתמלול שיחה עמה מה10.2.19- היה זה שחתם ראשון ואף סייע לשכנע עובדים אחרים לחתום.
15. על מנת לבסס הטענה כי נדרש ע"י דליה לחתום (ובקשר לכך גם בסופו של דבר סרב להגיע, כגרסתו) מפנה התובע לתמלולי השיחות שהגיש הנתבע. אלא שעיון מדוקדק בתמלולי השיחות מעלה כי התובע הוא ש"שותל" לשיחה את סוגיית החתימות. דליה פונה אל התובע על מנת שישוּב לעבודה ואילו הוא נדרש לעיין ה"חתימות". דליה מבטלת הדברים ומוסרת שהוא חייב לחתום כפי שעושה כל עובד. היא אינה מציינת כי יש להסדיר חתימות עבר. אמנם נכון, עסקינן בתמלול של שיחה שדליה בחרה להקליט, ויתכן שזוהרה לכן בדבריה, עם זאת ברי כי השיחה נועדה לבסס נסיונות להביא את התובע לעבודה ולא דברים אחרים (כמו גם השיחות הקודמות שיזם הנתבע). למרות זאת בפועל היא אומרת לו שלא תסכים שיעבוד ללא חתימות כשם שכל הפועלים עושים. לכך אין הגיון ככל שעסקינן בחתימות עבר ודאי לא על רקע כלל חתימותיו עד אז, כולל על אישורים ששולמו לו כלל זכויותיו. (יוער גם כי ככל שזו היתה מטרת הנתבע, סביר שכך דרש מעובדים אחרים, כולל גם מאחים אחרים של התובע אך התובע לא הביא לעדות איזה מהם). סבורים אנו כי לא הדרישה לחתום בדיעבד על דוחות נוכחות התעוררה אצל הנתבע נוכח תביעת איסמאעיל, אלא הדרישה לחתום על אישורים כגון נספחים ט-ט"ו לתצהיר הנתבע כדלעיל לפיהם אין לעובדים כל טענה לאי קבלה איזה מזכויותיהם. מכל מקום לא שוכנענו שיש קשר בין הדרישה להסדיר ענייני העבר (בכל אופן שהוא) לבין אי התייצבות התובע לעבודה. התובע לא נתן טעם ברור מדוע לאחר שחתם על כל דוחות הנוכחות, ועל כל המסמכים לפיהם אין לו טענות, לפתע החליט שלא לחתום עוד.
16. בחקירתה הנגדית של דליה, ביקשה ב"כ התובע להראות כאילו לא היה הגיון בדרישה להחתמת דוחות הנוכחות בעת שנערכה השיחה בינה לבין התובע - 10.2.19, עת טרם הסתיים חודש העבודה ולכן כביכול טרם נדרשה חתימת נוכחות. מכך היא מבקשת להסיק כי אכן דרישת ההחתמה לא נגעה לדווח השוטף אלא לעבר. איננו יכולים לקבל סברה זו. כאמור, את סוגיית החתימות העלה התובע ולא דליה. כמו כן, התובע עצמו חתם על דוח חודש ינואר (כלול בנספח ב) וזאת בין ביחס לימי העבודה מועטים-6 בלבד ובין ביחס לימי ההעדרות). אלא, טוענת דליה בח"נ, התובע הודיעה בשיחה האמורה כי יסרב לחתום על הדוח, וזאת ביחס לימי העדרות (להבדיל מימי עבודה). בכך יש כדי להסביר את

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58634-07-19

- 1 תוכן השיחה. בכך יש גם כדי להסביר מדוע סוגיית החתימות, שלדברי התובע כבר נעשתה חודשיים
2 שלושה קודם לכן, לא מועלית בשיחות שבין התובע לבין הנתבע בחודש ינואר 2019 והוא אף חותם על
3 דוח ינואר 2019. סבורים אנו, שטענת החתימות הוותה "תירוץ" בפי התובע כדי לסרב להתייצב
4 לעבודה. בהקשר זה ובכלל, ראוי לציין כי התרשמנו שהתובע אינו תם. בניגוד לאופן שבו הוצג, ברי כי
5 הוא פועל בתחכום. בעדותו נמנע מלהשיב לשאלות אלא חלף כך ביקש להעביר מסרים שבהם חפץ.
6 בניגוד לגרסה כאילו אינו יודע עברית, לא כך היה בישיבת קדם המשפט, כשבהעדר מתורגמן סיפר
7 לבית הדין את הנעשה.
- 8 17. מכל מקום, גם אם החתימות נערכו בדיעבד באבחה אחת, סבורים אנו כי הדוחות עצמם משקפים את
9 הנוכחות והתשלומים כדבעי.
- 10 ראשית יאמר כי הנתבע צרף לתצהירו גם דוחות אחרים (נספח א') אותם לדבריו ערך בעצמו ובלא
11 שהחתים את התובע, בזמן אמת (הדבר לא הוכחש והוא לא נחקר על כך). לטענת הנתבע, שלא נסתרה,
12 העביר אחת לכמה ימים את הרישומים לדוחות המסודרים שעליהם חתם התובע (נספח ב' האמור).
13 מהימנים עלינו דברי הנתבע כי גם את הדוחות המעובדים ערך בזמן אמת. אף שהדוחות כולם שמורים
14 יפה, מצאנו שינויי כתב יד, שינויים בעטים בהם נכתבו הדברים (כולל על גבי כרטיס אחד).
15 דליה הבהירה בחקירתה (ועל כך חזר גם הנתבע בחקירתו, אף שלא נכח בעת שנחקרה) כי היא זו
16 שהיתה עורכת עבורו רישומים מסוימים והוא זה שהיה ממלא את שעות וימי העבודה. כמו כן ישנה
17 התאמה בין רישומים מסוימים של תשלומים שאינם של שכר רגיל (כגון נסיעות והבראה) כמצוין
18 בדוחות נספח א' לבין המצוין בדוחות נספח ב' כחישוב סכומים ללא פירוט ר' לדוגמא חודש יולי
19 2015.
- 20 18. לא זו אף זו, הנתבע העיד שהעלאת השכר שקיבל התובע ב-2018 ל-350 ₪ ליום - כללה גם תשלום דמי
21 הבראה. בשאלה אם ניתן לקבל טיעון זה נדון בהמשך, ואולם לענין אמינות הדוחות, ניתן לראות כי
22 בשנת 2018, ואף בחודשי הקיץ, חדלו רישומי תשלומי דמי הבראה שמופיעים בכרטיסים משנים
23 קודמות. בכך יש כדי לתמוך באותנטיות של המסמכים.
- 24 19. היות וכאמור, התובע אישר כי גם בזמן אמת היו לנתבע רישומים, הרי שיש בכך כדי לחזק מסקנתנו
25 כי נספחים א' וכן נספחים ב' שמקבילים להם, הוכנו ונערכו בזמן אמת והם משקפים נוכחות
26 ותשלומים כפי שהיו אז- זאת בין אם נחתמו אז על ידי התובע, ובין אם נחתמו בדיעבד.
- 27 20. **בנסיבות אלה אנו מאמצים את חלקיות המשרה כפי שעולה מדוחות הנוכחות וכמחושב לעיל ובסה"כ**
28 **13.7 ימים בחודש שהם 62% משרה**
- 29
- 30 **שכר התובע**
- 31 21. על עבודת התובע דווח הנתבע למת"ש, אלא שהוא טוען כי למרות שיעור השכר המדווח שם, בפועל
32 קיבל יותר מכך- החל עבודתו בשכר של 250 ₪ ליום והגיע עד ל-350 ₪ ליום. התובע לא ידע לפרט מתי
33 חלו השינויים בשכרו. **מאידיך הנתבע, בסעיף 10 לתצהירו מפרט מהלך ההתקדמות בשכר מ-190 ועד**
34 **350 ₪ ליום. בהעדר גרסה אחרת, ומשכלל לא נחקר על כך, מתקבלת גרסתו.** בפועל מאשר הנתבע
35 (ר' בין היתר ס' 7.8 לסכומיו) כי התעריף ששולם כלל גם זכויות שאינן מחושבות לענין פיצויי פיטורין.
36 בעדותו התייחס הנתבע באופן ספציפי לדמי הבראה בלבד, אך אישר כי הדברים לא באו עלי כתב.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58634-07-19

1 בהעדר הסכמה בכתב לכך שהסכומים ששולמו משקפים גם תשלומים אחרים לא נוכל לקבל טענה זו.
2 לכך יוסף כי דווקא נספחים א+ב משקפים רישומי תשלומים נוספים (חגים, הבראה חופשה, נסיעות)
3 ואם כן בוודאי רכיבים אלה לא יכלו לבוא בגדר התשלום.
4 **אם כן, קובעים אנו כי חישובי זכויותיו של התובע יעשו בהתאם לשכר הנטו ששולם לו כמפורט**
5 **בסעיף 10 לתצהיר הנתבע. חישוב ממוצע השכר לכל תקופת העבודה במגבלת ההתיישנות הוא 233**
6 **ש ליום עבודה. ברכיבים הרלבנטיים, ישמש נתון זה בסיס לחישוב. יצוין כי לא מצאנו לקבל טענת**
7 **הנתבע כי יש לקזז סכומים שהופרשו בשל דווח על יותר ימים מאשר אלו שנעבדו בפועל. לכתחילה**
8 **בחר הנתבע לפעול כך ולא לבצע קיזוז ואינו יכול בדעבד נוכח הגשת התביעה, לקזז כעת.**

נסיונות סיום העבודה

11 22. אין חולק כי ב13.2.19 ביטל הנתבע את היתר ההעסקה שהוציא לתובע על שמו. התובע רואה בכך
12 פיטוריו. מאידך, טוען הנתבע כי ביטול ההיתר נעשה נוכח סירוב התובע בתירוץ שונים להתייצב
13 לעבודה והמעבר לעבוד אצל מעסיקים אחרים תוך כדי שהנתבע ממשיך להוציא היתרים על שמו. עוד
14 מציין כי חובתו כלפי מת"ש לבטל היתר כניסה לעובד שלא מתייצב מספר ימים.

15 23. אין חולק כי הודעה פורמלית של התפטרות או פיטורין- בין בכתב בין בעל פה- אין בפנינו. אם כן עלינו
16 לנסות ולאתר למי מן הצדדים היתה מוטיבציה להביא לניתוק יחסי העבודה. (ר' י' לובוצקי, **סיום**
17 **יחסי עבודה** הוצ' ניצן 2007 פרק 2 עמ' 7-8).

18 24. בנסיבות הענין שוכנענו כי המוטיבציה היתה של התובע ואילו הנתבע מבחינתו עשה הכל על מנת
19 לגרום לכך שהתובע ישוב לעבודתו. עיון בכלל התמלולים שצורפו מעלה כי הם מלאים בקשות
20 ודרישות של הנתבע (ואחר כך של דליה) מהתובע להתייצב לעבודה. ניתן גם לראות נסיונות רבים של
21 הנתבע ודליה ליצור קשר עם התובע, שאינו משיב להתקשרויותיהם, ואף מאמץ ליצור קשר כאמור
22 באמצעות אח נוסף של התובע, סעדי. מאידך גיסא בכל השיחות מועלים תירוץ מן הגורן ומן היקב
23 מדוע התובע אינו מתכוון להתייצב לעבודה כפי המתבקש (החל מגיסתו שעומדת למות, עבור לאשתו
24 שרוצה להתגרש, עבודה שיש לו לבצע בירושלים, בן שצריך לטפל בעניניו, עייפות עד כדי "זריקת
25 הטלפון" ועוד כיד הדמיון הטובה). ב"שורה התחתונה" התובע כאמור עבד בינואר 6 ימים בלבד. אם
26 כן, בסירוב התובע להתייצב לעבודה, התפטר בפועל.

27 25. העובדה שכעולה מעדותו, כבר 6 ימים לאחר ביטול ההיתר היה בידו היתר חדש ע"ש מעסיק אחר
28 מחזקת זאת. גם העובדה שהיו לו הרבה עבודות לבצע בגינן ביקש להמנע מלהגיע לעבודה אצל הנתבע,
29 מצביעה על כך שחיפש דרך לעבור לעבוד במקום אחר. למעשה התובע ביקש לשמור על קשר עם הנתבע
30 באופן שהלה ינפיק לו היתרים והוא יעבוד במקום אחר. כך עולה גם מתמלול שיחתו עם דליה שנערכה
31 בחודש 5/19, כשלושה חודשים לאחר סיום העבודה. (נספח י"א לתצהירה). למעשה התובע מודה בכך
32 במפורש.

33 26. דומה שאכן התובע לא היה שלם פנימית עם החלטתו זו והדברים באו לידי ביטוי בתמלול השיחה עם
34 דליה ב10.2.19 כשהוא מציין שהוא מבולבל. הרקע לדבר הוא, כך נדמה, היחסים הטובים שבין הצדדים
35 מצד אחד, וההחלטה "לעבור" לצד של סולימאן מצד שני. עם זאת התובע בחר בדרך הפרדות מהנתבע
36 ולא להפך. ביטול ההיתר אינו אלא תוצאת החלטת התובע. **נוכח כלל מסקנותינו ידונו רכיבי התביעה.**

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58634-07-19

התביעה לפיצויי פיטורין ודמי הודעה מוקדמת

27. משהגענו לכלל מסקנה כי התובע התפטר, הרי שאינו זכאי לפיצויי פיטורין או לתשלום בגין הודעה מוקדמת. יוער כי הנתבע ציין בכתב ההגנה כי הוא זה שזכאי לקיזוז שווי הודעה מוקדמת אך לא נקב בסכום כלשהו. משכך לא יפסק דבר.

28. עם זאת, בתביעתו נטען כי היה זכאי לכך שהפרשות לפנסיה ברכיב פיצויים יבוצעו לפי השכר הגבוה ששולם בפועל. התובע ערך בתביעתו תחשיב המתבסס על שכר של 350 ₪ ליום במכפלת חודש עבודה מלא והפחית הסכום שנצבר במת"ש. היות ולא קבלנו לא את הטענה כי עבד חודש עבודה מלא, ולא את טענת הזכאות לפיצויי פיטורין על פי חוק, אלא רק את הטענה לזכאות הפרשי הפרשות לפיצויי פיטורין בשיעור 8.3% לפי צו ההרחבה בענף החקלאות- יהא התחשיב כדלקמן: 233 ₪ ליום*13.7 ימים בחודש*76 חודשי עבודה (במגבלת ההתיישנות)*8.3% = 20,136 ₪. היות ולפי תחשיבי התובע שולם לו הסכום הצבור במת"ש של 15326 ₪ **הרי שהוא זכאי להפרשי הפרשות לפ"פ בסך 4810 ש"ח**

דמי חגים

29. התובע ערך תחשיב לפי 10 ימי חג בשנה במגבלות ההתיישנות. בהתאם לפסיקה, על התובע דמי חגים לפרט את ימי החג שחלו בתקופת עבודתו שבגינם זכאי לתשלום (קרי לא כולל ימי חג שחלו בסופי שבוע, או בימים שבהם לפני ואחרי יום החג לא עבד). התובע לא פעל כאמור. לא זו אף זו, הנתבע פרט ימי חגים ששולמו והתובע לא מצא לנכון להתייחס לכך. משכך – **דין התביעה ברכיב זה להדחות.**

חופשה

30. התובע טען לזכאות לפדיון חופשה ל-3 השנים האחרונות בהתחשב בהוראות צו ההרחבה בענף החקלאות 2015, ובסה"כ 70 ימים.

31. לטענת הנתבע – דמי החופשה לשנת 2016 הופרשו למת"ש והתובע קבלם בעוד ביחס לשתי השנים האחרונות, שולמו דמי חופשה בפועל כעולה מדוחות הנוכחות

32. כידוע, שיעור ההפרשות למת"ש בגין חופשה הוא של 4% המשקף 12 ימי חופשה בשנה בלבד. התובע היה זכאי בשנים 2016-7, בהתאם לצו ההרחבה דלעיל, 16 ימים בשנה ובשנת 2018 20 ימים בשנה. נוכח ההפרשות למת"ש הרי שסה"כ זכאי 4 ימים לשנת 2016. סה"כ היה זכאי ביחס ל-3 השנים הנתבעות ל-40 יום.

33. משמקובלים עלינו דוחות הנוכחות נספח ב', ספרנו את ימי החופשה ששולמו בשנים 2017-18 והם עומדים על 31 יום כמצוין שם. משכך זכאי התובע לשווי פדיון חופשה עבור 9 ימים. היות ועסקינן בפדיון חופשה יש לחשבו לפי שכר אחרון ועל כן התחשיב יהא: 9*350. **סה"כ זכאי התובע לפדיון חופשה בסך של 3150 ₪.**

פנסיה

34. על בסיס העקרונות שנדונו בפרק פיצויי הפיטורין והנתונים דשם זכאי היה התובע לביצוע הפרשות לפנסיה בסך של 14,556 ₪ (233 ליום*13.7 ימים*76חודשים*6%) התובע טוען שהופרש עבורו 15,366

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 58634-07-19

43. כאמור, קבלנו את עמדת הנתבע לענין היקף העבודה. עם זאת לא הובהר על ידי הנתבע מדוע לא דווח כראוי על השכר שהתקבל בפועל (אלא על שכר אחר) בנסיבות אלה מקבלים אנו כי לא נערך דווח מלא וכדבעי לשירות התעסוקה שהנפיק התלושים. **על כן ישלם הנתבע לתובע פיצוי בסך 3500 ₪.**

הוצאות נסיעה

44. **מצאנו כי דין התביעה ברכיב זה להדחות.** מהטעמים הבאים כשלעצמם ובוודאי בהצטבר:
א. הנתבע לתומו אישר בקדם המשפט כי שיעור ההוצאות שעליו דווח התובע שנדרש לו, שולם על ידו. האמנו לדבריו. כך גם מופיע בדוחות הנוכחות מדי חודש בחודשו.
ב. התובע לא המציא כל אסמכתא לשיעור דמי הנסיעה שלדבריו שילם. לכך יש להוסיף חוסר עקביות בגרסאותיו בעניין השווי (ר' עמ' 9 ש' 28, עמ' 10). בהעדר אסמכתא לגובה התשלום, לא ניתן לפסוק דבר. יוער כי על פני הדברים שיעור עלות הנסיעה הנטען נדמה גבוה, והנתבע ציין כי לפחות לגבי מקטע אחד כי נסיעה עולה שני שקלים.
ג. תחשיב התביעה ברכיב זה מתעלם מכך שאין חולק שחלק מן הדרך (מגיבעה ועד המושב) הסיע הנתבע את התובע. לכך ישנן עלויות והן צריכות להיות מופחתות משווי דמי הנסיעות. מכל מקום ודאי אין זכאות ליותר משווי נסיעות הקבוע בצווי ההרחבה ולא כך נתבע.

סוף דבר

על הנתבע לשלם לתובע הסכומים הבאים:

הפרשי הפרשות לפיצויי פיטורין בסך 4810 ₪.

פדיון חופשה בסך 3150 ₪.

הפרשי דמי הבראה בסך 5198 ₪.

פיצוי בגין העדר הודעה לעובד בסך 2000 ₪.

פיצוי לפי חוק הגנת השכר בסך 3500 ₪.

סכומים אלה ישאו הפרשי הצמדה ורבית כדין החל מיום הגשת התביעה ועד התשלום המלא בפועל. - בהתחשב בגובה התביעה ובסכום שנפסק בסופו של דבר – כ-10% מהנתבע, מצאנו שלא לפסוק הוצאות לטובת מי מן הצדדים.

ניתן היום, א' אלול תשפ"א, (09 אוגוסט 2021), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

יצחק אופנהיים, נציג ציבור
מעסיקים

שרה ברוינר ישראל, שופטת

יצחק אופנהיים, נציג ציבור
מעסיקים

שרה ברוינר ישראל, שופטת